

عنوان مقاله:

تاثیر معنا درمانی بر دلزدگی زناشویی، رضایت زناشویی و صمیمیت زوجین

محل انتشار:

ششمین کنگره انجمن روانشناسی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مریم عابدینی - گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور واحد رشت، رشت، ایران

بهزاد کریمی اوتاری - دانشگاه، مرکز تالش، تالش، ایران

خلاصه مقاله:

ازدواج یکی از عوامل تکمیل و تقویت مبانی اخلاقی و نیازهای جسمانی و روانی- اجتماعی انسان است. هدف پژوهش حاضر، مقایسه تاثیر معنادرمانی بر دلزدگی زناشویی، رضایت زناشویی و صمیمیت زوجین بود. طرح پژوهش از نوع طرح های پژوهشی شبه آزمایشی (پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل) بود. شرکت کنندگان تعداد 32 نفر (16 نفر گروه آزمایش و 16 نفر گروه گواه) بودند که از میانزوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر رشت در سال 1395 به صورت تصادفی انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه هایرضایت زناشویی کانزاس، پرسشنامه دلزدگی زناشویی و پرسشنامه صمیمیت زناشویی بودند. یافته های حاصل از آزمون تحلیلکوواریانس تک متغیره و چند متغیره نشان دادند که معنا درمانی به صورت معناداری روی دلزدگی زناشویی و مولفه های آن، رضایتزناشویی و صمیمیت زناشویی تاثیر دارد. به این ترتیب که میانگین نمرات گروه معنا درمانی در مقایسه با گروه کنترل در پایان آموزش در هر سه متغیر بالاتر بود. رویکرد معنا درمانی می تواند در زمینه روابط زناشویی یک مداخله مناسب به حساب آید اما درعین حال، به نظرمی رسد که رویکرد معنا درمانی دارای اثرگذاری بهتری در زمینه هایی که نیاز به مداخله شناختی بیشتری دارد، است.

کلمات کلیدی:

معنا درمانی، دلزدگی، صمیمیت، رضایت، زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/732570>

